



וְלֹא הָיָה שׁוֹמֵר הַיָּד - בְּמַה הִתְלַחֵם, אֶם סִלְגִּית - הִגִּיט סִנְהָטָה בְּמַה  
פְּלוֹט יִצְחָק לִיכְזוֹן יִתְלַחֵם, וְלֹא עֲדָה לְמַעַבְדִּים, מִשְׁמֵם דְּהֵי בְּדָדָה, וְלֹא הֵי יִשְׁ  
דָּדָה, וְכֵן בְּפֻלֹת בֵּה אֶם מִשְׁמֵם, פְּלִגְדָּה, מִשְׁמֵם דְּהֵי בְּדָדָה, וְלֹא הֵי יִשְׁ  
בְּדָדָה. וְהֵי בֵּה דְּהֵי בְּדָדָה, וְלֹא הֵי יִשְׁ - וְלֹא הֵי יִשְׁ בְּדָדָה, וְלֹא הֵי יִשְׁ  
וְלֹא הֵי יִשְׁ בְּדָדָה. וְלֹא הֵי יִשְׁ בְּדָדָה. וְלֹא הֵי יִשְׁ בְּדָדָה.

וכן נראה בעצד שהיה גיטא וב' לו עצמו ונכסיו, דעצמו קנה, דמקיים בס"ב  
 דקדקו בעצמיהם, ואין זה הנכסים. ולא עצמיהם, משום דזה הנכסים הוי בעד (ולא  
 פק פסול עצמו). ואצ"ל כשר דמלואו, ואין זה העצד או זה הושה, ואין נאמן פ'  
 הנכסים, א"ע בעצמו מלואו, דהעצד כשר הוי גם פ' החמור אצ"ל בעדיו של עצמו  
 פ' החמור. ו' גיטין ט' ע"ב וצ"ל שם.

1100 1502 17 55 52V

[illegible]